

Testament de Carnestoltes XXII — Carnaval 2003

Estimats fills... de puta!

Benvolguda concurrència
—menys si n'hi ha algun de Reus,
que m'inflen més els pebrots
que als palestins, els jueus—,

som aquí tots reunits
perquè el rei ja l'ha dinyat
i desitgem escoltar
què cony ens haurà llegat.

El motiu que ens ha aplegat
ha portat més rebombori
que el muntat pels clericals
pel difunt pare Batllori.

Tan sols mancava el “Woytila”,
en la dolorosa vetlla...
Però, au, no en parlem més
i anem cap a la revetlla!

Això sí, ans de plegar,
maleeixo Déu, sa mare,
i aquest feixuc carcamal
que es fa anomenar Sant Pare.

I també maleiré
aquest tros de malparit
famós de fa quatre dies
que es diu Fernando Adalid.

Donem pas, si us sembla bé,
a llegir les voluntats
del qui està de cos present
amb els budells estripats.

Tarragona, 4 de març de 2003
«Jo, Carnestoltes XXII,
de tots, el més gran pervers,
vomitaré, abans no palmi,
el meu testament en vers.

Majestat de tants festers,
amb la polla sempre dura
sóc capaç d'inundar el cony

de la beata més pura,

al revés que els meus parents.
Encara em dura el singlot,
però no és el coma etílic
el que m'ha portat al clot:

s'ha degut a un cop de mòbil
d'algun sonat passerell
que, prenent part al concurs,
m'ha tocat de ple al clatell.

Aconsello a l'inventor
d'aquest novell costumari
deixar les còpies cutres,
que se'n vagi al balneari

que ha muntat el bord del Fraga
amb tinta negra a Muxia,
i que torni al Carnaval
el seu esperit d'orgia.

La *navy* demana ajuda
per anar a fer la guerra...
Pobres *geos* disfressats,
els fotria sota terra.

Val més que obrin una escola
amb rifles i munició
i que posin com a mestre
el fotut franctirador

de Washington. A Florida,
classes d'aviació:
amb gent com la del Colúmbia,
el país té el bo i millor.

Que es quedin a casa seva
endrapant hamburgueses
i si visiten Europa,
que els la xuclin dos franceses.

Si el que volen és petroli
que vagin cap allà al nord,
que gallecs i asturians
segur que hi estan d'acord.

Claríssim ens ha quedat
que a Espanya no tenen mar:

la Cibeles està neta
de tinta de calamar.

Espanya sols és Madrid
i la cort és del PP,
a la resta de l'Estat
ens carden d'allò mes bé.

Som duts a cop de bigoti
menyspreats i criticats,
ens roba el nostre criteri;
cony, que no som retardats!

Només faltava el discurs
d'un capdecony poca-solta
del més alt dels tribunals
per incitar a la revolta:

Segons Jiménez de Parga
classifica alguns països,
els històrics som uns porcs
i la resta son lluisos.

Així volen ensenyar-ho
a les universitats:
els de regions històriques
som uns bruts degenerats.

Tres ènemes de quitrà
et llego, estaquirot,
a veure si així vomites
la mala llet del virot.

Per si eren pocs a la conya
de la gran farsa pepera,
ara hi ha un nou bufó,
amb vestit i regatera;

ha aparegut un nou monstre
de la franquícia Aznar:
a casa és la seva puta
i, a Madrid, vol manar.

Mireu-la amb el Gallardón,
com disfruta, la Botella,
segur que li endinya a fons
fins a tocar gargamella.

Et trameto per correu

un potent consolador
ple de negre "xapapote"
amb pixats de dictador.

Al costat de la Moncloa,
al palau de la Sarsuela,
el rei d'aquesta República
tot el dia se la pela.

Mentrestant, el seu xiquet
s'ha muntat un bon bordell
per omplir-lo de fulanes
que busquen el tron d'aquell.

I si es confirma la tesi,
que, Felip, sou maricó,
fotrem ple de gigolós
el vostre reial saló.

Et testo un "Prestige" de semen,
destapa't, no siguis ruc,
o et passarà com l'Helena,
que s'ha quedat sense suc.

Uns altres que els va la marxa
són els civils amb ploma,
i tremoles quan s'acosten:
"Això és guàrdia o maroma?"

Se'm rebaixa la trempera
al davant dels nois de verd,
que es veu que ara els van les polles,
i és oli tot el que es perd.

D'aquest afer se n'extreu
un aspecte positiu:
no procrearà una espècie
d'aquest caire vomitiu.

Que es fotin a la paret,
es baixin els pantalons,
i un sergent els peti el cul
fins que no quedin condons.

Els llego unes mascaretes
perquè puguin respirar,
que la polla picoleta
fa de molt mal ensumar.

En matèria de pudors,
per aquí en sabem un niu
gràcies a aquell regidor
que és el bufó dels de CiU.

Mallol, quan eres petit
et deien cap d'orinal,
ara t'has fet grassonet
i no se t'alça el pardal.

Que cony feies a Galícia
envoltat de voluntaris?
Vas anar a fer-te una foto
per portada dels diaris?

Recony, ets un carallot!
És que tot déu ho va veure,
com t'embrutaves la roba
i te n'anaves a seure.

Viroto, que ja et coneixem
i tots sabem com les gastes,
t'agrada més figurar
que a mi les nenes amb rastes.

Jo et llegaria una escombra,
però, com que en vas sobrat,
et dono una polla negra,
perquè t'obris el forat.

Del Teatre Tarragona,
la nostra gran utopia,
fa anys que en van predicant
Nadal, Vallvè i companyia.

El Metropol es satura:
3.000 actes per setmana,
obres, festes i concerts,
la vergonya ciutadana!

Per si no en tinguéssim prou,
ara toca eleccions
i al teatre s'hi fan mítings
de tots els torracollons.

Encapçala cartellera
el pallasso del Nadal:
quatre fotos mal trucades...
si més no, original.

Aquest cony de consistori
ens demostra cada dia
que, governant la ciutat,
va sobrat d'hipocresia.

Ara porten a la Rambla
el gruix de l'Ajuntament,
són quatre quilos al mes
que paga el contribuent.

La ciutat és un gran pàrquing,
no paren de fer forats:
pel carrer hem de portar casc
i ens tenen al·lucinats.

Corren a asfaltar carrers:
vénen les eleccions
i compren contenidors
mentre es toquen els collons.

Llego a l'equip de govern
i al nostre alcalde Nadal,
un condó ple de quitrà
perquè s'enculin com cal.

Posats a donar pel sac,
amb el tema del futbol,
la puta de TV2
ens la clava per on vol

i ens talla de cop l'orgasme
amb el nostre estimat Nàstic
per veure com dimiteix
un Gaspart que a mi em fa fàstic.

Senyors de la directiva,
ja heu fet proposta formal?
O és que no teniu collons
de muntar un altre sidral?

Federació, putona,
ens has tocat els pebrots
i ara anirem a jugar
en un camp tot ple de clots

que hi ha aquí al costat, a Reus,
on no caben ni els seus socis.
A veure com s'ho maneguen,

els nostres munta-negocis!

Estic tan desenganyat
que deixo a aquests cabronassos
una pilota ben grossa
feta amb tites dels meus nassos.

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes Vint-i-tresè!»